

Maandverslag Werkgroep Biodiversiteit november 2025

Op 8 november genieten we van de eerste herfstige nevelflarden en gedauwde spinnenwebben van het Snolleven (foto). We zijn met een klein clubje maar vinden op de Konijnenberg

en langs de Marterdreef aardig wat zwammen (pruikzwam, nevelzwam, dooiergele mestzwam, kogelzwammetjes), een boompuist (slijmzwam) en beestjes (mijnen op beuk en robinia, springstaarten en een zuidelijke boomsprinkhaan).

De zuidelijke boomsprinkhaan heeft opvallend korte vleugels waardoor je in eerste instantie twijfelt of het geen juveniel is. De legschede brengt uitsluitel, het is een volwassen vrouwtje (foto).

Zaterdagochtend 22 november gaan we met Petra van der Wiel op stap. Van de 80 in 2019 in Visdonk gevonden mossen vinden we er zeker 20 en we zijn het bos niet eens uit geweest. Het valt Petra op dat er nu al een verschuiving in voorkomende mossen plaatsvindt. Het is namelijk zo dat er steeds meer dood hout op de bodem ligt dat daardoor min of meer door-en-door nat blijft en we daarmee dode-boom-bewonende mossen vinden. Het geelsteeltje (foto) is er een voorbeeld van maar ook de minimosjes, knikkersterretje (foto

waarop de minuscule broedkorreltje te zien zijn) en helmroestmos vinden we (Petra dus). Zo leren we wel weer beter kijken naar mossen en tevens allerlei informatie over het bosbiotoop, de successie en de kenmerken van mossen. We zijn niet voor niets

werkgroep biodiversiteit en hebben ook oog voor leuke ander dingen. Zo vinden we een grote sponszwam, houtknoopje, bloedrood meniezwammetje (foto), een najaaspanner en nog veel meer.

Dinsdagavond 25 november komen Vera Vandenbulcke en Gerrit Groeneweg hun bekervondsten van het Rozenven laten zien. Het is geweldig hoe ze met een eenvoudige proef de biodiversiteit van een oeverrand aantonen. In 5 plots van 3 ingegraven yoghurtbekers op steeds een paar meter verder van de ven-rand vandaan worden in 2 weken tijd 88 diertjes gevangen en 33 soorten. Behalve de 11 soorten loopkevers worden ook nog landkokermotten, snuitkevers en kniptorren gevonden. Het verschil in soorten loopkevers tussen de plots is opvallend. Vera verklaart dit door het stenotopie karakter van loopkever. Heel veel soorten zijn heel kieskeurig wat betreft

periode, begroeiing, vochtigheid en bodemgesteldheid. Een van de mooiste soorten is de zespuntnelloper (foto), een soort van verder op de oever waar het nog nat is maar wel gras groeit. Een andere leuke vondst is die van het zandgravertje; een minuscuul loopkevertje met graafpootjes, erg schattig maar ietwat onverwacht omdat deze soort vaker op droog zand gevonden wordt. Een demonstratie die we aan den lijve kunnen ondervinden is die van het determineren van loopkevers. Door het grote aantal soorten (400) in Nederland en België is de sleutel lang en diepgaand. De per soort meegeleverde stappen helpen ons door de lastige kenmerken en uiteindelijk komen we uit op de juiste soort. Petje af voor onze keverexperts die dit honderden keren of misschien wel vaker hebben doorlopen.

